

către mulți din șefii săi de oște, supărară pe Hagi-Prodan și 'lă indignară așa de multă în contra lui, în câtă era să 'lă omóre chiară atunci cu mâna sa. Presimțindă ênsă pericolulă la care se expunea — căci Tudoră avea de 5 ori aprópe mai multă óste în partea sa, — își stăpêni mânia și-și amână rês bunarea pentru altă ocașiune mai favorabilă. Dér' în totă cursulă căllătoriei loră pôně la Golescă mânia și nemulțumirea se păréu că 'i pătrundea, din ce în ce mai multă, pe amênduoi. Hagi-Prodan întărêtândă și pe ce'i-l'altă șefii de óste ă lui Tudoră, începură și dênșii a face într'adinsă cam totă asemenea stăruitoře cereri către Tudoră și, pretestândă diferite cauze, se disputaă în tóte ăillele cu dênșulă.

Tudoră, cu obicinuita sa semeție și cu multă dipreță, une-ori ocolea convorbirile de asemenea natură cu veri care ostașă, alte-ori desgustându-se, le da totă acelașă rês punsă pe care 'lă dădese și lui Hagi-Prodan.

Ceea ce era ênsă mai anevoe de împăcată era neașteptată schimbare a purtărei lui Tudoră către tovarășii săi, căci acéstă schimbare începu să le ănspire nu puține bănuieli și temeri, și deja ei își închipuiaă că Tudoră nutresce proiecte perfide țintitoare la folosulă său personală, ceea ce producea între dênșii veleități de trădare și 'i provoca la vorbe de disperare. Vêdendă Tudoră, că cutezanța loră mergea crescendă, în locă de a menagia